

**ชื่อเรื่อง เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องประโยคความเดียว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า ตำบลบึง กิ่งอำเภอ
เขวาสินธินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก**

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองสุข วันแสน

ปีที่ทำการวิจัย 2547

บทคัดย่อของ

นางอบเชย บูรณ์เจริญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องประโยคความเดียว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า ตำบลบึง กิ่งอำเภอเขวาสินธินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องประโยคความเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า กิ่งอำเภอเขวาสินธินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ก่อน และหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคความเดียว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า ตำบลบึง กิ่งอำเภอเขวาสินธินทร์ จังหวัดสุรินทร์ หลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า ตำบลบึง กิ่งอำเภอเขวาสินธินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ปีการศึกษา 2547

2. การออกแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ออกแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน โดยมีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

3. เครื่องมือวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ใช้เครื่องมือวิจัยดังนี้

3.1 แผนการสอน มีทั้งหมด 7 แผน ได้แก่

- 3.1.1 แผนที่ 1 เรื่อง พยางค์ คำ วลี และประโภค
- 3.1.2 แผนที่ 2 เรื่อง ประโภค และส่วนประกอบของประโภค
- 3.1.3 แผนที่ 3 เรื่อง ประโภคความเดียว และโครงสร้างของประโภคความเดียว
- 3.1.4 แผนที่ 4 เรื่อง ประโภคความเดียวที่มีบทขยายประชานและบทขยายกริยา
- 3.1.5 แผนที่ 5 เรื่อง ประโภคความเดียวที่มีบทขยายประชาน บทขยายกริยา และบท

ขยายกรรม

- 3.1.6 แผนที่ 6 เรื่อง ประโภคความเดียวตามลักษณะเนื้อความที่ใช้สื่อสารกัน
- 3.1.7 แผนที่ 7 เรื่อง ประโภคความเดียวที่เขียนต้นประโภคด้วยผู้กระทำ, ผู้ถูกกระทำ

และกริยา

3.2 นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยในที่นี้ คือ แบบฝึกเสริมทักษะเกี่ยวกับเรื่องประโภคความเดียว

3.3 เครื่องมือประเมินผล ได้แก่ แบบทดสอบวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโภคความเดียวจำนวน 41 ข้อ 45 คะแนน ซึ่งเป็นแบบปรนัย กาพิดกาลูก 10 ข้อ (10 คะแนน) แบบหลายตัวเลือก 10 ข้อ (10 คะแนน) แบบอัดนัย (แต่งประโภคความเดียว 5 ข้อ 5 คะแนนและเขียนเรื่องจากภาพ 1 ข้อ 5 คะแนน) รวมทั้งหมด 45 คะแนน และแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 23 ฉบับ

4. การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1 ทำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า ตำบลบึง กิ่งอำเภอ เขาวาสินรินทร์ สพท ศูนย์ฯ เขต 1

4.2 ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้น เป็นการเก็บข้อมูลก่อนการทดลองสอนโดยใช้วลุ่ม 60 นาที ในวันที่ 13 กันยายน 2547

4.3 ดำเนินการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องประโภคความเดียว ตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ จำนวน 7 แผน คือ

- 4.3.1 แผนที่ 1 เรื่อง พยางค์ คำ วลี และประโภค สอนวันที่ 14 กันยายน 2547
- 4.3.2 แผนที่ 2 เรื่อง ประโภค และส่วนประกอบของประโภค สอนวันที่ 15 กันยายน 2547
- 4.3.3 แผนที่ 3 เรื่อง ประโภคความเดียว และโครงสร้างของประโภคความเดียว โดย สอนวันที่ 16 กันยายน 2547
- 4.3.4 แผนที่ 4 เรื่อง ประโภคความเดียวที่มีบทขยายประชาน และบทขยายกริยา โดย สอนวันที่ 17 กันยายน 2547

4.3.5 แผนที่ 5 เรื่อง ประโยชน์ความเดียวที่มีบทบาทประชาน บทบาทกรรม โดยสอนวันที่ 20 กันยายน 2547

4.3.6 แผนที่ 6 เรื่อง ประโยชน์ความเดียวตามลักษณะเนื้อความที่ใช้สื่อสารกัน โดยสอนวันที่ 21 กันยายน 2547

4.3.7 แผนที่ 7 เรื่อง ประโยชน์ความเดียวที่ขึ้นต้นประโยชน์ด้วยผู้กระทำ, ผู้ถูกกระทำ และกริยา โดยสอนวันที่ 22 กันยายน 2547

4.4 เมื่อคำนึงการสอนเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน และวัดความพึงพอใจ หลังเรียน กับนักเรียน ในวันที่ 23 กันยายน 2547

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เครื่องคิดเลขประกอบการศึกษาตัวอย่างจากเอกสารวิชาการพร้อมทั้งวิเคราะห์คะแนนโดยใช้สูตร ด้วยเครื่องคิดเลข เช่นเดียวกันและในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1 วิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ และไม่ผ่านเกณฑ์รวมทั้งค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน

5.2 วิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ และไม่ผ่านเกณฑ์รวมทั้งค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน

5.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t - test ในกรณีกลุ่มตัวอย่าง ไม่เป็นอิสระต่อกัน

5.4 วิเคราะห์คะแนนจากการวัดความพึงพอใจ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยชน์ความเดียวของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า ตำบลบึง กิ่งอำเภอเขวาสินธินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่เรียน โดยใช้แบบฝึก กำหนดเกณฑ์ผ่าน 60% ผลสรุปว่า กรณีก่อนเรียนนักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 52.17 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 27.26$, $S = 6.024$) กรณีหลังเรียน นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์สอบผ่าน คิดเป็นร้อยละ 86.96 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 34.09$, $S = 5.954$)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยชน์ความเดียวของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนานาเก้า ตำบลบึง กิ่งอำเภอเขวาสินธินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่เรียน โดยใช้แบบฝึก พนว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวนนางแก้ว ตำบลบึง กิ่งอำเภอเทวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ หลังเรียนโดยใช้แบบฟีก พ布ว่า โดยภาพรวม นักเรียน มีความความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.80, S = 0.912$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พ布ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 1 ข้อ คือ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.52, S = 0.73$) นักเรียนมีความพึงพอใจมาก 12 ข้อ คือ เนื้อหา难懂 ใจ, ผู้สอนเป็นกันเองกับนักเรียน, บรรยากาศในห้องเรียน และสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการจัดกิจกรรม, สื่อการเรียนการสอนแปลกลใหม่ทันสมัย, สื่อการสอนเหมาะสมกับ เนื้อหา, สื่อการสอนมีความหลากหลาย, ขนาดของตัวอักษรของแบบฟีกมีความเหมาะสม, ครูใช้วิธีการประเมินผล ที่เหมาะสม, นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล, ครูใช้หลักเกณฑ์การประเมินผลที่มีความเป็นธรรม, นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และ นักเรียนสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในวิชาอื่นได้ ($\bar{X} = 3.83, 3.57, 3.96, 3.78, 3.70, 3.78, 3.96, 4.04, 3.87, 4.13, 4.04, 3.91$ และ $S = 2.310, 1.037, 0.928, 0.850,$ $0.764, 0.850, 0.825, 0.878, 0.757, 1.014, 0.878, 0.900$) และมีระดับความพึงพอใจปานกลาง 5 ข้อ คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย, เนื้อหาไม่มีความเหมาะสมกับเวลา, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา, สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม, บรรยากาศในห้องเรียนและการจัดกิจกรรมเหมาะสม ($\bar{X} = 3.48, 3.48, 3.48, 3.48, 3.48$ และ $S = 0.994, 0.846, 0.846, 0.665, 0.947$)